UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

in d.§.neq;.& clarè Bar. in l.ſi autẽ plures. ff. de aqua
pluuia arcenda,& in l.ſi quis mihi bona.§.iuſſum. ff.
de acq.hæred.gl.in c.1.de rebus eccle. non alienã. in
6.& Innoc.in c.cum cõſuetudinis.de conſue.Sed do.
Franciſcus capitulauit nõ de auctoritate,ſed de licen
tia tutoris,& ita de licentia teſtes depoſuerunt,ergo
&c.& ſi de auctoritate quoque depoſuiſſent,nihil ta-
men probarent,cum de licentia dumtaxat fuerit capi
24 tulatum,† quoniam teſtis extra capitula,& de alijs in
capitulis non contentis deponẽs non probat, & red-
ditur ſuſpectus,per Spec.in tit.de prob.§.2.uer. 22. &
per Alex.in l.2.col.1.ff.de iuriſd.om.iud.& in l.1.ff. ſi
25 cer.pet.& nulli dubium ꝙ† aliud eſt auctoritas , aliud
& diuerſum eſt licẽtia, ut per Bar.in d.l. ſi aũt plures.
cũ alijs ſupra allegatis.Præterea huiuſmodi teſtes ſũt
tales,quibus nulla eſt fides adhibenda,& qui ad faciẽ
dam fidẽ de iure examinari non potuerunt. Nam ſer
Albertus aſſertus tutor non põt de ſua auctoritate,
ſeu de licentia à ſe data eſſe teſtis , neque deponere,
quia ſic eſſet de proprio facto , & in cauſa propria te-
26 ſtis,† hoc enim,ꝙ tutor dederit licentiam,ſeu ſuã in-
terpoſuerit auctoritatem,dẽt per alios, quam per ip-
ſum tutorem probari,ut per totum.ff.de aucto. tuto.
puta per inſtrumentum,uel per teſtes,argu.l.in exer-
27 cendis.ff.de fid.inſtru.Nec† Baldaſſar de Lettis alius
teſtis eſt idoneus,quia tractatur de eius intereſſe,& is
deponit,ut ſe releuet,quoniam in caſu,quo do.Fran
ciſcus ſuccumberet,ipſe partẽ loci,quẽ occupauit,re
ſtituere teneretur ; item tigna , quæ ſuper ædibus do.
Franciſci impoſuit,teneretur remouere,& ædificia fa
cta ſuper parietibus dictæ domus tollere,atq; deſtrue
re,ergo teſtis idoneus eſſe non dicitur l. omnibus cũ
gl.& ibi Doct. C.de teſtis. Blaſius quoque alius teſtis
non eſt idoneus,quia ipſe fuit ille, qui dictas domos
in emphyteoſim do.Frãciſco , & Laurentio locauit,
unde teſtis quodãmodo in cauſa propria eſſe dicere-
28 tur d.l.omnibus. Præterea † uenditor, ſeu locator de
his,quæ tempore contractus facta fuerunt, nõ põt in
ter ipſos emptores eſſe teſtis,ſed per alios teſtes pro-
batio fieri debet,ut uoluit Bar.quicquid dixerit glo.q̃
communiter teprobatur in d.l.penul.incip.eos. ff. ſi.
regũ. ¶ Quinto principaliter uidetur ueluti ẽt ſupra
tactũ fuit,ꝙ d. Franciſcus teneatur ad reſtitutionem
mãſionis,de qua ĩ proceſſu, & quã Laurẽtius inſciis,
& irrequiſitis dominis in eũ alienauit,ſeu trãſtulit,ꝓ
ut de alienatione, & trãslatione hmõi publicũ inſtru
mentũ apparet , in quo ẽt non conſtat illas cũ decre-
29 to,& auctoritate tutoris factas fuiſſe,† quoniã ubicũ-
que emphyteota rem,uel eius partẽ alienat,irrequiſi
to domino,alienatio non tenet in præiudiciũ domi-
ni,& dominus illã poteſt uendicare, ut eſt text.in d.l.
ſi.in ſi.uer.C.de iure emphy.Nec obſtat,ꝙ immò hęc
translatio manſionis facta fuerit de licentia tutoris,
& cũ decreto,quia ex præmiſſis ſatis clara reſponſio
colligitur. Nõ aduerſatur,ꝙ Laurentius nõ fuit ille,
qui dictã mãſionem in do. Frãciſcũ tranſtulit, ſed ea
in locatione facta do.Franciſco cõprehẽſa fuit,ut col
ligitur ex confinibus in inſtrumẽto locationis appo-
ſitis,& maximè dũ in eo dicitur,iuxta uiã publicã uo
catam *la uia di bel carro* , ad hoc enim, ut dictus cõfinis
uerificetur,neceſſariũ eſt dicere, ꝙ illa manſio in lo-
catione facta do.Franciſco ſit cõprehenſa, quia ita ſo
lũ confinis dictæ uiæ publicæ uerificari põt,arg.l.ęde
in ſi.ff.de cõtrah.emp.& ꝑ Bald.in rub.C.eo.tit. Quia
huic obiectioni põt multipliciter reſponderi,primo,
ꝙ expreſsè contrarium probatur ex inſtrumento , &
contractu,ſeu conuentione facta inter dictum Lau-
rentiũ,& do.Franciſcum, qui de nouo contrahendo
non ꝑ modũ declarationis , ſed nouæ obligationis,
& cõtractus uoluerunt,ꝙ mãſio , quæ aliàs ad domũ
Laurentij ſpectabat,ad domũ do.Frãciſci perti[...]
& in incertis,& nõ in certis locus eſt cõiect[...]
tinuus.§.1.ff.de uerb.ob.Secũdo rñdeo,ꝙ [...]
Frãciſci dicit̃ eſſe iuxta dictã uiã publicã [...]
culi,ſeu aditus,ꝑ quẽ ĩ domũ do.Frãciſci [...]
bebat̃,q uiculus cũ domo do Frãciſci cõi[...]
cõe eſt,meũ ẽ ſaltẽ reſpectu partis.l.ſerui[...]
ſi.ff.de leg.1.& hoc clarè ꝓbatur ex uerbis [...]
mẽti,in quo dr̃ iuxta uiã publicã uocatã [...]
iure aditus,de quo ſupra , & ſic dictus cõ[...]
blicæ dat̃ reſpectu adictus dicti uiculi. C[...]
ex aliis in ꝓceſſu deductis,& maximè ex [...]
ſtrumẽtis locationũ aliàs de dicta domo [...]
ctarũ,in q̃bus dr̃ iuxta dictã uiã uocatã [...]
tpe illarũ locationũ mãſio p̃dicta nõ erat [...]
d.Frãciſci,ſed Laurẽtij.Poſſunt igitur ue[...]
dictã uiã aliter uerificari,quã reſpectu ſup[...]
ſionis. Adde,ꝙ ĩ inſtrumẽto locationis in [...]
ſim d.Franciſco factæ dr̃,ꝙ ipſe d.Frãciſcu[...]
ſes ante cõfectionẽ dicti inſtrumẽti, uidel[...]
S.Michaelis elapſo habuit uſũ,& patiẽtiam [...]
ſionẽ dictæ domus ſibi locatæ,& tamẽ tũc [...]
habuit patientiã,& poſſeſſionẽ dictæ manſ[...]
de mẽſe Aprilis poſt factũ inſtrumẽtũ dict[...]
nis,ut apparet ex inſtrumẽto cõpoſitionis [...]
diæ inter do.Frãciſcũ , & Laurẽtiũ factæ. I[...]
go clarè,ꝙ dicta mãſio in locatione facta do[...]
ſco nõ fuit cõprehẽſa,nec illa uerba iuxta ui[...]
uocatã *bel carro* poſſunt reſpectu huius mãſi[...]
ficari. Vltimo reſpõdeo illa uerba iuxta uiã [...]
&c.uerificari poſſe reſpectu mãſionis ſuper[...]
erat pars domus do.Franciſci,quãuis nõ p[...]
rificari reſpectu mãſionis inferioris, q̃n[...]
nũ mãſio ſuperior,& ad aliũ inferior p̃tin[...]
dicere utrũq; habere domũ,ſeu mãſionẽ [...]
blicã,quia ita ſuperior,ſicut inferior põt [...]
ta uiam publicam,ut eſt tex.in l.pen.ff. de [...]
cto. & l. ſi duo. §. ſed ſi ſupra uer. planè ſi [...]
detis cũ ibi no.& ſic ex pręmiſſis ad fauorẽ [...]
Hieronymi,& Rodaldi contra dictum do.Fran[...]
concludendum eſſe uidetur. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Solutiones canonis, ſiue penſionis ab emphyteota, uel [...]*
factæ quando caducitatem remoueant,& quando [...]
2 *Conductor, qui certo tempore ſoluere iurauit, ſoluen[...]*
cto moram non purgat.
3 *Tenuta nulla ex deductis eſt confirmanda , quando [...]*
ri petitum eſt.
4 *Emphyteota ob deteriorationem , & ob non ſolutionem [...]*
domino propria auctoritate, nulla facta probatione [...]
rioratione, & non ſolutione, expelli poteſt,& nu.9. [...]
Caducitas ex non ſolutione canonis contingens,& caduc[...]
teriorationem prouenients æquiparantur,& de una a[...]
ctè arguitur.
5 *Priuatio iuris non admittenda, niſi expreſſe iure cau[...]*
6 *Emphyteota, ſiue conductor, qui cũ iuramẽto promiſit [...]*
trio boni uiri, deteriorando efficitur in dignus, et [...]
7 *Caducitas contingens ob pacta non ſeruata non dicitur [...]*
natura contractus , & in ea extenſio de uno caſu a[...]
poteſt.
8 *Emphyteoſis ratio finalis quæ ſit,& quòd ea ceſſante [...]*
quoque,& inueſtitura ceſſare debeat.
11 *Emphyteota magis delinquit rem deteriorando, quam [...]*
do canonem.
12 *In negatiua ſe fundans , & contra eum, qui iuris præſum[...]*
pro ſe habet, agens illam probare tenetur.
13 *Dominus an, & quando deteriorationem,& non ſolution[...]*
tra emphyteotam probare debeat,& quando abſque [...]
tione poſſit propria auctoritate rem ingrediendo [...]
& conductorem turbare, illumque expellere.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

EPITOME.

Emphyteotam ob rei deteriorationē, & ob nō ſolu
tionē canonis poſſe à dño, nulla facta ſuper deterio-
ratione & non ſolutione probatione, propria aucto-
ritate expelli, uel in ſua naturali poſſeſſione turbari,
rem ꝓpria auctoritate ingrediēdo, hic demōſtratur.

CONSILIVM CXXV.

IN cauſa canonicorū S. Ioannis in monte,
poſt uiſum proceſſum, duæ per excell. do.
iudicem ſuper tenuta, & immiſſione facta
motę ſunt difficultates, prima, quia reper-
tum eſt affictus fuiſſe ſolutos, ergo ex hoc capite tenu
ta cenſetur nulla ad conſi. Cepollæ 25. Secunda, quia
neceſſarium fuit prius deteriorationē, ſiue arborum
inciſionē probari debere ad not. per Bar. in l. in illa ſti
1 pulatione. ff. de verb. oblig. Quoad primā, † conſiliū
Cepollæ ꝓcedit, quādo ſolutiones debitis tēporibus
factæ fuiſſent, uel ſi poſt tempora ſimpliciter receptæ
fuiſſent, quia locator ſibi pręiudicaſſet ad not. in c. po
tuit. de loca. ſed eo caſu, quo ſolutiones poſt tempus
elapſum factę fuiſſent, & à domino cū proteſtatione
de nō præiudicādo ſibi receptæ eſſent, huiuſmodi ſo-
lutiones caducitatē remouere nō dicerētur, quo mi-
nus conductor, ſeu emphyteota repelli poſſet, quo-
2 niam † conductor ſoluēdo expoſtfacto moram non
purgat, qñ certo tēpore ſoluere iurauit. Bal. in c. que-
relam. de iureiur. per illum tex. Alex. & Iaſ. in l. ſi quis
maior. C. de tranſac. ¶ Quo uerò ad ſecundā difficul-
tatē, ſiue ſequamur ſententiā Bar. in l. 2. C. de iur. em-
phy. ꝙ ipſi domino propter ſuā ciuilem poſſeſſionē li
citum ſit emphyteotā in ſua naturali propria auctori
tate turbare, ſiue teneamus opi. cōem glo. & aliorum
cōiter in auth. qui rē. per illū text. C. de ſacroſ. eccl. ꝙ
ob rei deteriorationē ꝯductor, ſiue emphyteota pro-
pria auctoritate à dño expelli poſſit, nec ſnīa regra-
tur, ipſa tenuta erit in tuto. An aūt in hoc uera ſit opi-
nio cōis, ſtatim dicetur. Sed p̄ſuppoſito, nō tñ cōceſ-
ſo, ꝙ dicta tenuta in aliquo deficeret, ſeu nulla dici
3 poſſet, † tñ ex quo petitū eſt ipſam cōfirmari debere,
ex deductis, & probatis in proceſſu illa eſt confirmā-
da, non aūt nulla declaranda ad not. per Sali. in l. fi. C.
de edic. di. Adr. toll. cum ſimil. Redeundo ad ſnīam
4 cōem, † ꝙ dominus ꝓpria auctoritate, & nulla alia fa
cta ꝓbatione ſuper deterioratione poſſit emphyteo-
tam expellere, cōſtat primo arguēdo de caducitate,
quæ ex nō ſolutione canonis cōtingit, ad illā, quæ ex
abuſu, & rei deterioratione prouenit, p̄ſupponendo,
ꝙ talis ſit in qua concurrant illa tria neceſſaria, de q-
bus hic per Bal. & alios in d. auth. qui rem. quod argu-
mētum ꝓcedit, ex quo à iure quoad effectū caduci
tatis æquiparātur. Sed propter nō ſolutionē canonis
dominus propria auctoritate abſq; alia ꝓbatione pōt
emphyteotā expellere, nec reqritur ſnīa, nec ꝓceſſus,
ut late examinat Iaſ. in l. 2. in 5. not. C. de iur. emphy.
ubi allegat ea, quæ hinc inde allegari poſſunt, ergo
idē dicendū eſt, quādo caducitas ex rei deterioratio-
ne cōtingeret, & hoc argumēto utitur Iaſ. in d. auth.
qui rē, nec non in d. l. 2. in articulo deteriorationis, &
hanc opi. ſeqtur Alex. in conſi. 118. lib. 5. qui aſſerit eā
eſſe cōem, & Barth. Veron. ī trac. de ſeruit. in c. de mō
te. & Barb. in cōſi. 36. lib. 2. qui pleniſſimè diſcutit. Ac
5 cedat etiā, ꝙ licet † priuatio iuris nō ſit admittēda niſi
iure expreſſè caueatur, ut ꝑ Alex. in l. etiā. ff. ſol. matr.
& c. fin. de iure patro. tamē cū nihil magis homini cō
ueniat, ꝗ pacta ſeruare, & contra faciens de perfidia,
6 & iniquitate redargui, ac imputari poſſit, † ſi emphy-
teota, ſeu conductor conuenerit re uti arbitrio boni
uiri, & contraueniat, qa rem deteriorauerit, dignum
eſt, ut ipſe indignus efficiatur, & expelli poſſit, & pre-
cipuè quādo iurauit, arg. l. ſi qs maior. & ibi oēs. C. de
tranſac. & in c. ad noſtrā. il j. de iureiur. Nec aduerſat̄,
ꝙ expellere conductorē propter canonē non ſolutū
ſit pœna, ergo nō extendenda, iuribus vulgaribus, qa
7 reſpōdetur, ꝙ † caducitas ob pacta non ſeruata cōtin
gens non dr̄ eſſe pœna, ſed potius natura contractus,
ut dicit Bal. in l. placet. C. de ſacroſ. eccl. & in d. auth.
qui rē, ergo extenſio de uno caſu ad aliū fieri poterit,
cū à iure hi caſus ſint æquiparati, ut in d. auth. qui rē,
8 & in corpore. Suadētur præmiſſa, † nam ratio finalis
emphyteoſis eſt, vt melioretur, ut in l. 1. C. de iur. em-
phy. ergo illa ceſſante per rei deteriorationē, ceſſare
etiam debet inueſtitura ſ̄m Guliel. de Cun. & Pau. de
Caſt. in d. auth. qui rē. & ideò non obſeruans cauſam
finalē conuentionis nō poteſt ſe ex ea iuuare, Spec. in
tit. de loca. §. nunc uerò aliqua. uerſi. 66. immò cōtra-
ueniens, & pacta iurata in inueſtitura appoſita non
adimplens à iure emphyteotico cadit, & expelli pōt.
Io. de Imo. in c. ꝓpter ſterilitatē. col. 18. extra de loca.
Sed in caſu occurrenti vltra ꝙ conductor dicatur ad
meliorandū conduxiſſe, iurauit etiam re uti arbitrio
boni uiri, ſub quo melioratio, nō aūt deterioratio ca-
dit, ergo &c. Ad quod facit, nā ſi cōtrafaciens naturę
contractus expellitur, ut ſupra, multo magis expelle-
tur faciens cōtra expreſſam conuētionē iuratam, ut
9 habetur in d. l. ſi quis maior. Et † ꝙ ob rei deteriora-
tionē emphyteota propria auctoritate poſſit expelli,
tenuit Alberic. in l. 1. C. de iure emphy. & ſequuntur
Ang. in l. ſi colonus. ff. arbor. furt. cæſa. & Bal. in addi.
ad Spec. in tit. de loca. col. 2. qui allegat tex. in l. elegā-
10 ter. §. nō ſolū. ff. de dol. ¶ Suadētur præmiſſa, † nā cer-
ti, clariq; iuris eſt, ꝙ emphyteota eccleſiæ ob canonē
nō ſolutū pōt à domino propria auctoritate expelli
ſ̄m doct. magis cōiter, uel ſaltem ſecūdū Bar. à domi-
no, qui ciuiliter poſſidet, propria auctoritate rē ingre
diendo in ſua naturali turbari pōt, abſq; eo, quod ali-
quid probet, cū ex obligatione, & ꝓmiſſione ſibi fa-
cta intētionē habeat fundatā, ut uoluit gloſ. in d. l. 2.
C. de iur. emphy. quā doc. cōiter ſequuntur, ergo for-
tius hoc dicendū eſt, qñ emphyteota deliquit in faciē
do, hoc eſt in incidēdo arbores, & notabiliter dete-
11 riorādo, qa † maior eſt culpa in faciēdo deterioratio-
nem, ꝗ̃ in negligēdo ſoluere. l. qui aūt. in princi. ff. de
his, quæ in frau. cred. gloſ. & Rom. in l. ſi mora. ff. ſolu.
matr. & fortior eſt ratio, & uirtus in ſubſtātia rationis
in caſu deteriorationis, ꝗ̃ in caſu nō ſolutionis, facit
etiam id, quod not. Bal. in c. 1. col. 5. extra de conſtit.
Et hæc eſt cōis practica, quā ſemper uidi in hac ciuita
te obſeruari, ut ita ꝓpter deteriorationē, ſicut ob non
ſolutionē emphyteota propria auctoritate à domino
poſſit expelli, nulla p̄cedēte ꝓbatione ſuper deterio-
ratione, uel nō ſolutione, maximè quādo emphyteo-
ta in inſtrumēto re uti arbitrio boni uiri ꝓmiſit, quia
tūc ipſe dominus, facta deterioratione, fundat ſe ī ne
gatiua, ꝙ arbitrio boni uiri uſus non fuerit, ergo qua
rōne ob nō ſolutionē pōt propria auctoritate expel-
lere, nulla facta probatione, eadē, quādo emphyteo-
ta deteriorauit, & ſic nō uſus fuit arbitrio boni uiri, &
hoc maximè, qa, ut dictū eſt, deteriorādo peccauit in
faciēdo, qđ maius delictū eſſe cēſetur. ¶ Nec refraga-
12 tur, † ꝙ ubicunq; fundans ſe in negatiua ageret con-
tra eū, qui pro ſe iuris p̄ſumptionē hēt, illā ꝓbare tene
tur, ut quādo fundans ſe in negatiua præſupponit ad-
uerſariū deliquiſſe, & ſic pœnā incurriſſe, cum in du-
bio quis non præſumatur delinquere. l. merito. ff. pro
ſocio. ut vr̄ inferri ex uerbis Bar. ī d. l. in illa ſtipulatio
ne. Quoniam reſpōdetur, quòd caducitas, quæ ob pa
cta non ſeruata contingit, ut propter canonē non ſo-
lutum, uel rei deteriorationē, non dicitur eſſe pœna,
ſed natura contractus, & conſequenter non cenſetur

delictũ, ſed ſimplex inobſeruãtia, ut p Bal. ĩ d. l. placet. Præterea Bar. in d. l. in illa ſtipulatione. approbat ſen-
13 tẽtiã Cyni q expreſsè uoluit, † ꝙ dñs fundans ſe in negatiua, ꝙ cõductor nõ ſoluerit, ex quo id, quod ſolui debebat, negãti debebatur, dicatur intẽtionẽ habere fundatam abſq; eo, qđ aliter negatiuã probet, ut per eum in d. auth. qui rẽ. & in d. l. 2. Accedat his, ꝙ Bart. in d. l. 2. expreſsè uoluit, dominũ poſſe propria auctoritate emphyteotã in ſua naturali poſſeſſiõe turbare, & ſi cõſtet turbationẽ eſſe iuſtã, qa cõductor conuẽta nõ obſeruauerit, expellẽdus eſt, & in caſu occurrenti eccleſia nõ expulit, ſed ſimpliciter fuit rẽ ingreſſa, & ideò ſumus in caſu Bar. ĩ d. l. 2. p cuius dictũ limitari, & declarari põt id, qđ ipſemet innuit in d. l. in illa ſtipulatione. ꝙ aut dñs fundans ſe in negatiua ſimpliciter rẽ ingreditur, ut turbet, quod ꝯſtat, realiter nõ expellẽdo, & tunc ipſe dominus negatiuã, ſeu inciſionẽ arborũ, & conſequẽter deteriorationẽ probare nõ debuit, ĩmò potuit ꝑpria auctoritate hoc facere, ut per Barto. in d. l. 2. & hic eſt caſus noſter, aut dominus ob nõ ſolutionẽ, uel rei abuſum vult realiter emphyteotã expellere, & hoc tũc nõ poterit, niſi facta probatione deteriorationis, & ita procedat id, qđ voluit Bar. in d. l. in illa ſtipulatione. quãuis etiã quoad hunc ſecundum caſum doct. cõmuniter in d. auth. qui rem. & in alijs locis ſupra deductis contrariũ tenuerint. Et hæc pro aliquali informatione ſint dicta. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Iuramentum debet intelligi ſecundum naturam contractus, ſuper quo fuit interpoſitum. Declaratur, & limitatur num. 14.*

2 *Iuramentum aſſumit omnes conditiones, reſtrictiones, & ampliationes ſecundum naturam materiæ, in qua interponitur, & debet intelligi ſecundum naturam materiæ iuratæ. Declaratur, & limitatur num. 15.*

3 *Emphyteotæ infra duos menſes poſt lapſum diei ſolutionis faciẽdæ moram purgare licet. Declaratur, & limitatur nu. 16.*

4 *Mora etiam poſt tempus, quo quis ſoluere iurauit, poteſt quandocunq; de æquitate canonica purgari.*

Et quomodo hoc procedat num. 18.

5 *Debitor, qui certo tẽpore ſoluere tenetur, excuſatur à mora, ſi debitũ creditori offerat, et creditor abſq; iuſta cã nolit accipere.*

Idem in emphyteota, qui ſic canonem debitum offerat, & dominus abſq; cauſa nolit accipere, & nu. 20. vbi declaratur.

6 *Emphyteota, qui certa pœna adiecta cum iuramento promiſit penſionem, ſeu canonem certo tẽpore ſoluere, ſi, prout iurauit, non ſoluit, dicitur omni iure ſuo ipſo iure priuatus.*

7 *Et ſi iuraſſet ſoluere ſingulis annis certo tempore, non ſoluendo illo tempore etiam per vnum annum à iure ſuo caderet, quamuis aliàs ceſſatio per biennium, ſeu triennium requireretur.*

8 *Statutum Bononienſe ſub rubrica de contractibus emphyt. diſponens, quòd emphyteota priuati ob non ſolutionem canonis à iure ſuo non cadat, etiam ſi ſtaret per annos triginta, in quibus non ſolueret, caſum iuratum non comprehendit.*

9 *Et ſi expreſſum eſſet, non obſtante iuramento, ſtatutum quoad hoc non valuiſſet, etiã ſi ſtatutũ à ſede apoſtolica confirmatũ eſſet.*

10 *Statutorum concluſio diſponens, quòd omnia ſtatuta in omnibus ſint obſeruanda, & quòd illis tacitè, vel expreſſè renunciari nõ poſſit, etiam cum iuramento, quomodo intelligatur.*

11 *Statuto pœnali, & prohibitorio de iure communi renunciari non poteſt.*

12 *Confirmatio apoſtolica ſtatutorum in forma communi, & quę non fuit in vſu recepta, immò eius contrariũ fuit obſeruatum, non debet attendi.*

13 *Conſtitutio, & diſpoſitio ad futuros, et non ad præteritos caſus extenditur.*

15 *Iuramentum de iure canonico potius declarat ſubiectam materiam, quàm è contra.*

16 *Emphyteota, & conductor quando moram purgare poſſit, & quãdo non.*

17 *Mora quando purgari non poſſit.*

18 *Moram de æquitate canonica poſſe purgari etiam*
eſſet, procedit in foro pœnitentiali, & anima
ro contentioſo etiam eccleſiaſtico.

19 *Solutio, vbi requiritur, non ſufficit ſimplex oblatio*
depoſitio, & quomodo.

Et an oblatio facta de marſupio, in qua pecunia eſſe
ficiat, num. 21.

20 *Debitor, qui eſt eiuſdem fori cum creditore, debet*
ditoris, & ibi offerre ſe paratũ ſoluere, & pecu
Idem in emphyteota quoad ſolutionẽ canonis, ne

22 *Teſtes ſingulares, ſuſpecti, & qui dicta ſua reuoc*
nunt non veriſimilia, & varia, non probant.

EPITOME.

Emphyteota, qui cũ iuramẽto, & cer
cta ꝑmiſit canonẽ, & pẽſionẽ certo tẽpor
prout iurauit, & ꝑmiſit, nõ ſoluat, à iure ſ
obſtãte ſtatuto, ꝙ emphyteota priuati ob
nem canonis non cadat à iure ſuo, etiam
triginta annos, quibus non ſolueret, quod
ſum iuratum non cõprehendere demonſt

Nec uolens poſtea ſoluere moram purga
maximè poſtquàm fuit iudicialiter conuen

CONSILIVM CXXV

Videtvr prima facie Hieronym
gheria à iure ſuo nõ cecidiſſe, ue
ram purgare ſibi licitũ fuiſſe, i
id, quod cautũ eſt per ſtatuta h
tis ſub rubrica de cõtractibus emphyteoti
dicimus. ubi emphyteota priuati ob nõ ſol
nonis à iure ſuo nõ cadit, etiã ſi per 30. an
in quibus nõ ſolueret, quod ſtatutũ vř cõ
etiã caſum, quãdo iuratum fuiſſet, ut ibi
fraudẽ. ¶ Secũdo quamuis Hieronymus
uere ſingulis annis libras decẽ & octo p
feſto Sancti Michaelis de menſe Septẽbris
menſem poſt dictũ feſtũ ſteterit, quo nõ ſ
1 men nõ debet dici à iure ſuo cecidiſſe, qñ
mentũ debet intelligi ſm naturã ꝯtractus
fuit appoſitũ, iuxta l. fi. C. de cond. indeb.
tiſd. cog. l. fi. C. de non nu. pecu. Bar. in l. ſi
arbitrorũ. ff. pro ſocio. c. per tuas. de arbit.
2 modũ. de iureiur. & † Abb. in c. intellecto.
de iureiur. inquit, ꝙ iuramẽtũ aſſumit oẽs
ditiones, reſtitutiones, & ampliationes ſm
materiæ, in qua interponitur, ac debet intel
dum qualitates materiæ iuratæ, & in termi
ita tenuit Iaſ. in l. 2. col. 17. C. de iure emph.
3 † licitũ fuit ipſi Hieronymo purgare morã in
menſes poſt lapſum diei ſolutionis faciẽdæ
tuit. cũ ibi not. extra de loca. & per Iaſ. q plur
4 in d. l. 2. col. 25. uerſic. 30. quæro. & † ſm glo.
miſericordem. 32. q. 1. quã refert, & ſequi
l. ſi inſulã. in 12. fallentia. ff. de uerb. ob. & Ro
ſingul. 448. & Bal. in l. q crimẽ. q. 11. C. qui ac
poſs. mora quãdocunq; de æqtate canoni
põt ſoluẽdo etiã poſt tẽpus, quo quis ſolu
5 ¶ Quarto † quia dictus Hieronymus ante
poris obtulit ſe uelle penſionẽ ſoluere, &
ſeu locator accipere uoluit, unde ipſe dñs,
tor dř in mora cõſtitutus in recipiendo pẽ
mora illi nocet, ut conductor nõ dicatur in
uendi cõſtitui, donec poſtea nõ fuerit inter
ut ſoluat, arg. tex. cum ibi not. per Bart. & a
ſeruũ. §. ſeqtur. ff. de uerb. obl. & faciunt not.
in l. item illa. ff. de conſtit. pecu. in 2. col.
debitor, qui certo tẽpore ſoluere tenetur,
à mora, ſi ipſe offerat id, quod creditori deb
ditor abſq; aliqua iuſta cauſa nolit accipere,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN